

Al Vént ed Tramontana e al Sól

(grafia «di base fonologica»)¹

Un giòron al Vént ed Tramontana e al Sól i fèvon bujja: vón al pretendèva d éssor pù fòrt ed cl ètor, quând i an vist un viaşadór ch'al gnèva avanti fat sù int al tabàr. I dù ch'i tacagnèvon i an pensè alóra ch'a sariss-e-stè pù fòrt còll ch'l aviss fat cavèr sò al tabàr al viaşadór.

Al Vént ed Tramontana l à comincè a bofèr, fòrt bombén, mo pù l bofèva e pù al viaşadór al s fèva sù int al tabàr, tant che ala fén al pòvor Vént l à dovù arnonsièr dal sò propòsit. Al Sól al s é fat vèddor in cél, e pù tèrdi al viaşadór, ch'al sentiva l chèld, al s é cavè sò al tabàr. Alóra la Tramontana l'à dovù acsì amèttor che al Sól l éra pù fòrt ed lè.

T éla piasuda cla storiéla chî? Vót ch'a la ripetèmma ancòrra?

Nota 1 - diversamente da quanto fatto per le altre due versioni parmigiane, diamo qui solo la «grafia di base fonologica», che mostra la lunghezza consonantica in quanto distintiva, mentre omette quella lunghezza vocalica perché può essere considerata accessoria (in pratica, è il contrario di quanto accade in Emilia centrale). La facciamo però seguire dalla notazione dell'autore.

Al Vént äd Tramontana e 'l Sól

Un giòron al Vént äd Tramontana e 'l Sól i fävon bujja, vón al pretendäva d'ézor pù fòrt äd cl'ätor, cuand j'àn visst un vjazadór ch'al gnäva avanti fat su in-t-un tabàr. I dù ch'i tacagnävon j'àn pensè alóra ch'a sariss stè pu fort còll ch'l'aviss fat cavär zò al tabàr al vjazadór. Al Vént äd Tramontana l'à comincè a bofär fòrt bombén; mo pù al bofäva, pù al vjazadór al s'fäva su in-t-al tabàr, tant che ala fén al pòvor Vént l'à dovù arnonsjär dal sò propòzit. Al Sól alóra al s'é fat vèddor in cél, e pù tärddi al vjazadór, ch'al sentiva al cäld, al s'é cavè zò al tabàr. Alóra la Tramontana l'à dovù acsì amèttor che al Sól l'éra pù fòrt äd lè.

T'èla pjazùda cla storjéla chì? Vót ch'a la ripetèmma ancòrra?